

Arrest

nr. 63 693 van 23 juni 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 1 maart 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het bevel van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 23 februari 2011 om het grondgebied te verlaten, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op dezelfde dag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 maart 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. VAN DER LINDEN, die *loco* advocaat S. LAUWERS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 13 december 2009 dient verzoeker, van Pakistaanse nationaliteit, een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Op 23 februari 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid naar aanleiding van een administratieve controle ten aanzien van verzoeker het bevel om het grondgebied te verlaten.

Dit bevel is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, W.J. (...),

genomen op 23.02.2011

wordt aan

de persoon die verklaart zich M., N.B. (...) te noemen, geboren op (...), en welke verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn,

Het bevel gegeven om onmiddellijk het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de volgende Staten: Griekenland, Oostenrijk, Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland, Portugal, Spanje, Noorwegen, Zweden, IJsland Finland en Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Italië, Tsjechië, Malta en Zwitserland tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Reden van de beslissing

Artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 1: verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten: de betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum.”

2. De rechtspleging

2.1. Het verzoekschrift werd ingediend onder de hoofding: *“Beroep tot nietigverklaring”*.

2.2. Artikel 39/82, §3, tweede lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“In het opschrift van het verzoekschrift dient te worden vermeld dat hetzij een beroep tot nietigverklaring wordt ingesteld, hetzij een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring. Is aan deze pleegvorm niet voldaan, dan wordt het verzoekschrift geacht enkel een beroep tot nietigverklaring te bevatten.”

Bijgevolg voldoet het opschrift van het verzoekschrift niet aan één van de in artikel 39/82, §3, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalde opschriften en wordt het beroep geacht enkel een beroep tot nietigverklaring te bevatten. In zoverre verzoeker verder in het verzoekschrift de schorsing van de bestreden beslissing vordert, is het beroep niet ontvankelijk.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert verzoeker het volgende aan.

“Enig middel

SCHENDING VAN ART. 7 EN ART. 9BIS VAN DE WET VAN 15 DECEMBER 1980 (de Vreemdelingenwet), SCHENDING VAN DE FORMELE ALSOOK MATERIELE MOTIVERINGSPLICHT IN BESTUURSHANDELINGEN - MANIFESTE APPRECIATIE FOUTEN - SCHENDING VAN DE ARTIKELEN 1,2,3 en 4 VAN DE WET VAN 29.07.1991. DE ARTIKELEN 3, 6,9,13 VAN DE EUROPESE CONVENTIE VOOR DE RECHTEN VAN DE MENS

Op datum van 23.02.2011 werd verzoeker een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) om reden dat hij niet in het bezit is van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum (art. 7, eerste lid Wet 15.12.1980 - de vreemdelingenwet). Verder wordt er geen motivatie gegeven waarom een terugleiding naar de grens - opsluiting, noodzakelijk is te dien einde.

Nochtans diende verzoeker bij de Burgemeester van Anderlecht op datum van 13.12.2009 een aanvraag in tot regularisatie op basis van artikel 9bis van de vreemdelingenwet en op basis van punt 2.8B van de instructie dd. 19.07.2009.

Deze aanvraag werd aangetekend verzonden met ontvangstbewijs. Na een positieve adrescontrole werd hem een bijlage 3 afgeleverd. Zijn regularisatieaanvraag is heden nog steeds hangende.

Verzoeker is van oordeel dat hij eerst een antwoord zou moeten krijgen op zijn vraag tot regularisatie, ipv hem een bevel om het grondgebied te verlaten, te betekenen.

De rechtspraak van de Raad van State en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is eenduidig op dit punt: alvorens een verwijderingsmaatregel te nemen dient de bevoegde Minister uitspraak te doen over de verblijfsvergunning die werd aangevraagd voor meer dan drie maanden nadat een uiteenzetting

werd gegeven van de buitengewone omstandigheden die rechtvaardigen dat de aanvraag wordt ingediend bij de burgemeester. (RvV arrest nr. 19.745 van 28 november 2008 in de zaak RvV 29.987/11) Verzoeker bevindt zich duidelijk in dit geval.

De RvV besliste eerder (supra) dat een, in die omstandigheden uitgevaardigd bevel om het grondgebied te verlaten, op kennelijk onredelijke wijze genomen werd en dat het bevel bijgevolg vernietigd werd."

3.2. Waar verzoeker zich beroept op de artikelen 3, 6, 9 en 13 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 15 mei 1955 (hierna: EVRM), dient opgemerkt te worden dat onder het begrip "middel" moet worden begrepen, de voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of het overtreden beginsel en van de wijze waarop de verzoekende partij deze rechtsregel of het beginsel geschonden acht (RvS 29 november 2006, nr. 165 291; RvS 8 januari 2007, nr. 166 392; RvS 2 maart 2007, nr. 168 403). Verzoeker laat na *in concreto* uiteen te zetten op welke wijze hij voormelde verdragsbepalingen geschonden acht, zodat het middel in zoverre onontvankelijk is.

3.3. Met betrekking tot de aangevoerde schending van de formele motiveringsplicht, dient erop te worden gewezen dat de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht tot doel heeft de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de bestreden bestuurshandeling heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van deze wet verplichten de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerende motief aangeven op grond waarvan ze is genomen. *In casu* dient te worden vastgesteld dat in de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, met name artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet, en naar het feit dat verzoeker niet in het bezit is van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum.

Artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Onverminderd de meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag; kan de minister of zijn gemachtigde de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan 3 maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, bevel geven het grondgebied vóór een bepaalde datum te verlaten:

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten; (...)."

Uit het administratief dossier blijkt duidelijk dat verzoeker naar aanleiding van een administratieve controle werd aangetroffen in illegaal verblijf en niet in het bezit was van een paspoort voorzien van een geldig visum. Dit gegeven wordt door verzoeker geenszins betwist, zodat het motief onverminderd staande blijft. Waar verzoeker van mening is dat verwerende partij de bestreden beslissing uitgebreider had dienen te motiveren met betrekking tot de noodzaak van "een terugleiding naar de grens – opsluiting", blijkt dat het thans bestreden bevel noch een beslissing tot terugleiding naar de grens, noch een beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde omvat, zodat dit argument van verzoeker feitelijke grondslag mist.

De verwerende partij, bij het nemen van een bevel om het grondgebied te verlaten op grond van artikel 7 van de Vreemdelingenwet, stelt in feite niets anders vast dan een situatie die door dat artikel bedoeld wordt. Dergelijke vaststelling dat één van de situaties vermeld in artikel 7 van de Vreemdelingenwet zich voordoet, volstaat op zich als motivering in rechte en feite van het bevel, zonder dat verwerende partij gehouden is daarbuiten nog andere motieven aan te brengen. Dienvolgens moet worden vastgesteld dat verzoeker niet duidelijk maakt op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht, noch dat er enige indicatie

zou bestaan dat deze motivering niet afdoende zou zijn. De schending van de formele motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

3.4. Verzoeker werpt op dat hij op 13 december 2009 een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet heeft ingediend en dat deze aanvraag nog hangende is, zodat verwerende partij eerst antwoord dient te geven op zijn aanvraag tot regularisatie in plaats van hem een bevel om het grondgebied te verlaten te betekenen. Verzoeker verwijst hierbij naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarin wordt gesteld dat, alvorens een verwijderingsmaatregel te nemen, uitspraak moet worden gedaan over de verblijfsvergunning die werd aangevraagd voor meer dan drie maanden nadat een uitzetting werd gegeven van de buitengewone omstandigheden die rechtvaardigen dat de aanvraag in België wordt ingediend.

3.5. Een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet schort de uitvoerbaarheid van het thans aangevochten bevel om het grondgebied te verlaten niet op (cfr. o.m. RvS 6 april 2000, nr. 86 715; RvS 22 juli 2002, nr. 109 500; RvS 6 februari 2004, nr. 127 903; RvS 3 juni 2004, nr. 132 035; RvS 3 juni 2004, nr. 132 036; RvS 7 januari 2005, nr. 138 946; RvS 20 november 2006, nr. 164 950), en verhindert evenmin dat na het indienen ervan nog een dergelijk bevel aan de vreemdeling wordt gegeven (RvS 3 juni 2004, nr. 132 036). Het indienen van een aanvraag op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet heeft immers geen invloed op de verblijfsstatus van de vreemdeling en verhindert bijgevolg in principe niet dat ten aanzien van de vreemdeling een verwijderingsmaatregel wordt genomen (RvS 12 januari 2007, nr. 166 626). De Raad is geen bepaling bekend, en verzoeker brengt met zijn betoog geen gegevens bij, die de hem ertoe zouden nopen daar anders over te oordelen. De verwerende partij dient derhalve de ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf in beginsel niet te betrekken bij de motivering van het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten, tenzij verzoeker aantoont dat hij elementen heeft ingeroepen in deze aanvraag om machtiging tot verblijf, waarbij dwingende bepalingen van internationaal recht verhinderen dat na het indienen ervan nog automatisch een bevel om het grondgebied te verlaten kan worden getroffen op grond van de enkele vaststelling dat de vreemdeling in kwestie op illegale wijze in het Rijk verblijft. Verzoeker toont dit *in casu* met zijn algemeen betoog en met een loutere verwijzing naar een arrest van de Raad enerzijds en een aantal artikelen van het EVRM anderzijds –overigens op onontvankelijke wijze, zoals hierboven reeds uiteengezet– niet aan. De vaststelling dat is voldaan aan artikel 7 van de Vreemdelingenwet heeft *in casu* geen uitstaans met de appreciatiebevoegdheid van de verwerende partij in het kader van een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, noch met het begrip “*buitengewone omstandigheden*” in het kader van laatstgenoemd artikel. Verzoeker toont niet aan dat een onderzoek van zijn concrete verblijfsrechtelijke situatie en van de door hem in voornoemde aanvraag om machtiging tot verblijf aangebrachte buitengewone omstandigheden verwerende partij zou brengen tot het nemen van een andere beslissing. Bijgevolg kan er geen manifeste beoordelingsfout worden verweten in hoofde van de verwerende partij.

Verzoeker maakt met zijn betoog op generlei wijze aannemelijk dat niet is voldaan aan de formele motiveringsplicht, noch, gelet op het voorgaande, dat bij de beoordeling van de aanvraag niet werd uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, deze niet correct werden beoordeeld of de verwerende partij in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen. Noch is een schending van artikel 7 of 9bis van de Vreemdelingenwet aangetoond. Het enig middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig juni tweeduizend en elf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WIJNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WIJNGAERT

A. WIJNANTS